

Sygn. akt IV W 606/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Iwona Gierula

Protokolant: Monika Kurek

w obecności oskarżyciela publicznego: nie stawił się, o terminie zawiadomiony prawidłowo
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lipca 2017 r.

sprawy **D. L.**

syna J. i K. z d. R.

ur. (...) w W.

obwinionego o to, że:

w okresie od dnia 13 kwietnia 2016 r. do dnia 19 kwietnia 2016 r., tj. w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, w W. przy ul. (...) jako właściciel pojazdu marki V. o nr rej. (...) wbrew obowiązкови nie wskazał na żądanie Straży Miejskiej (...) W. komu powierzył ww. pojazd do kierowania lub używania w dniu 17 marca 2016 r., o godz. 15:15,

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dn. 20.06.1997 r. „Prawo o ruchu drogowym” (Dz. U. Nr 108 poz. 908 z późn. zm.)

orzeka:

- I. obwinionego **D. L.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;
- II. na podstawie art. 118 § 2 k.p.w. koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV W 606/17

UZASADNIENIE

D. L. został obwiniony o to, że w okresie od dnia 13 kwietnia 2016 r. do dnia 19 kwietnia 2016 r., tj. w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, w W. przy ul. (...) jako właściciel pojazdu marki V. o nr rej. (...) wbrew obowiązкови nie wskazał na żądanie Straży Miejskiej (...) W., komu powierzył ww. pojazd do kierowania lub używania w dniu 17 marca 2016 r., o godz. 15:15, tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dn. 20.06.1997r. „Prawo o ruchu drogowym”.

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w trakcie rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 marca 2016 r. około godz. 15.15 funkcjonariusze Straży Miejskiej (...) W., pełniąc służbę patrolową w rejonie dzielnicy B., znajdując się na ul. (...), zauważyli pojazd marki V. o nr rej. (...), zaparkowany w strefie obowiązywania znaku drogowego B-36 „zakaz zatrzymywania się”, co stanowi wykroczenie z art. 92 § 1 k.w.

W wyniku prowadzonych przez Straż Miejską m st. W. czynności wyjaśniających ustalono, iż właścicielem wskazanego wyżej samochodu jest D. L., syn J. i K. z d. R., ur. (...) w W..

W dniu 04 kwietnia 2016 r. Straż Miejska m st. W. wezwała D. L. do wskazania w terminie 7 dni, komu powierzył wyżej wymieniony pojazd do kierowania lub używania w dniu 17 marca 2016 r. o godz. 15.15, a jeżeli był wówczas kierowcą, do zapłaty mandatu karnego kredytowanego w wysokości 100 złotych i odpowiedniego wypełnienia dołączonego do treści wezwania pisemnego oświadczenia. W treści wezwania zawarto pouczenie, że D. L. jako właściciel pojazdu – stosownie do treści art. 78 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 20.06.1997 r. „Prawo o ruchu drogowym” - ma obowiązek wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania we wskazanym czasie, a niedopełnienie tego obowiązku naraża go na odpowiedzialność za wykroczenie z art. 96 § 3 kw. Wezwanie wraz z pouczeniem wysłano na ustalony adres pobytu D. L., tj. ul. (...), W. i zostało odebrane w dniu 12 kwietnia 2017 r. przez K. L. – żonę D. L.. K. L., wiedząc, że to ona w czasie ujawnionego wykroczenia, była użytkownikiem pojazdu marki V. o nr rej. (...), nie przekazała D. L. korespondencji ze Straży Miejskiej.

W dniu 05 kwietnia 2017 r. Straż Miejska (...) W. skierowała do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w W. wniosek o ukaranie D. L. jako obwinionego o popełnienie wykroczenia z art. 96 § 3 k.w.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: notatki urzędowej (k. 1), wezwania wraz z zpo (k. 3-5), wyjaśnień obwinionego (k. 21), zeznań świadka K. L. (k. 22).

W trakcie czynności wyjaśniających Straż Miejska (...) W. w trybie art. 54 § 7 k.p.w. odstąpiła od przesłuchania w charakterze osoby podejrzanej D. L., z uwagi na jego niestawiennictwo w siedzibie Straży Miejskiej w celu złożenia wyjaśnień (k. 7).

Obwiniony D. L. w trakcie rozprawy głównej nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i zaprzeczył, jakoby zaparkował samochód V. we wskazanym w treści zarzutu miejscu. Obwiniony wyjaśnił, że użytkownikiem tego pojazdu jest jego żona K. L., która jeździła do koleżanki do fryzjera na ul. (...) i to ona zaparkowała pojazd w tym miejscu. Z wyjaśnień obwinionego wynika, że żona odbierała korespondencję ze Straży Miejskiej i mu jej nie przekazała, gdyby o niej wiedział, stawiłby się w siedzibie Straży Miejskiej. Obwiniony potwierdził, że jest właścicielem tego pojazdu, o sprawie dowiedział się dopiero, gdy otrzymał wyrok nakazowy z Sądu (k. 21).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd uwzględnił wyjaśnienia obwinionego w zakresie okoliczności kluczowej dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a więc co do braku świadomości i wiedzy obwinionego o obowiązku wskazania na żądanie Straży Miejskiej (...) W. osoby, której powierzył pojazd marki V. o nr rej. (...) do kierowania lub używania w dniu 17 marca 2016 r. o godz. 15.15 w okresie wskazanym w treści zarzucanego czynu. Jego wyjaśnienia są logiczne i przekonujące, a przeciwko przedstawionej przez niego wersji zdarzenia nie przemawiają w sposób nie budzący wątpliwości żadne inne dowody zgromadzone w niniejszej sprawie. Wskazać należy, iż obwiniony w treści wyjaśnień zaprzeczył, jakoby otrzymał odebraną w dniu 12.04.2016 r. przez jego żonę K. L. korespondencję ze Straży Miejskiej (...) W., zawierającą wezwanie do wskazania w terminie 7 dni osoby, która użytkowała ww. pojazd w dniu 17.03.2016 r. Sąd ocenił jego wyjaśnienia jako wiarygodne, albowiem okoliczność tę potwierdziła przesłuchana w charakterze świadka K. L., a w sprawie brak jest innego materiału dowodowego, który pozwoliłby dokonać w tym zakresie odmiennych ustaleń. Należy zauważyć, że obwiniony nie był w tym okresie użytkownikiem tego pojazdu, a pojazd ten użytkowała K. L., która odebrała korespondencję kierowaną do męża. Co więcej potwierdziła, że nie przekazała tego pisma mężowi ani go o nim nie poinformowała, co wynikało z roztargnienia oraz obawy przed jego złością, albowiem było to kolejne pismo kierowane do męża w związku z naruszeniem przez nią przepisów ruchu drogowego. W tej sytuacji nie sposób wykluczyć tego, że przedmiotowej korespondencji obwiniony mógł nie otrzymać. Zeznanie świadka K. L. korespondują z treścią wyjaśnień obwinionego, zaś biorąc pod uwagę charakter niniejszej sprawy, brak jest możliwości dopuszczenia innych dowodów pozwalających tę okoliczność jednoznacznie zweryfikować. W zaistniałej sytuacji Sąd nie był w stanie podważyć wyjaśnień obwinionego i ustalić, że mając wiedzę o tym, że wpłynęło wezwanie ze Straży Miejskiej

wzywające go do wskazania w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, tj. w okresie od 13 kwietnia 2016 r. do 19 kwietnia 2016 r., osoby, której powierzył pojazd marki V. o nr rej. (...) do kierowania lub używania w dniu 17.03.2016 r. o godz. 15.15, wbrew obowiązkowi tego nie uczynił.

Sąd miał na względzie, że świadek K. L. była osobą najbliższą dla obwinionego, jednak wobec spójności jej zeznań z wyjaśnieniami obwinionego, ustaloną okolicznością, iż to nie obwiniony odebrał przedmiotową korespondencję, a także w związku ze spójnością i logiką jej wypowiedzi, Sąd ocenił je jako wiarygodne i uczynił podstawą dokonania ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, po dokonaniu jego oceny w oparciu o dyrektywy wskazane w art. 7 k.p.k., należy stwierdzić, że obwiniony D. L. nie popełnił zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu. Na podstawie art. 96 § 3 k.w. odpowiada bowiem sprawca, który wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Zgodnie z art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu (w tym Straży Miejskiej), komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Bezsporne jest, że dla zaistnienia wykroczenia z art. 96 § 3 k.w. konieczna jest świadomość u danej osoby istnienia takiego obowiązku, a więc wiedza, że Straż Miejska jako organ uprawniony do żądania takich informacji skierowała do właściciela czy posiadacza pojazdu wezwania do podania tych informacji w określonym terminie. W niniejszej sprawie wobec treści wyjaśnień obwinionego, który zaprzeczył jakoby miał wiedzę na temat skierowanego przez Straż Miejską (...) W., a odebranego w dniu 12.04.2016 r. przez jego żonę K. L., wezwania do wskazania w terminie 7 dni osoby, której powierzył pojazd marki V. o nr rej. (...) do kierowania lub używania w dniu 17.03.2016 r. o godz. 15.15 oraz w związku z treścią korespondujących z nimi zeznań świadka K. L., brak jest podstaw do skazania D. L. za zarzucane mu wykroczenie.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż obwiniony nie wypełnił ustawowych znamion zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu, co w świetle treści art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w. czyni koniecznym uniewinnienie obwinionego od popełnienia tego czynu.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 118 § 2 k.p.w.